

KEMAL VAROL • Sahiden Hikâye

KEMAL VAROL 1977 yılında doğdu. Edebiyata şiirle başladı. *Yas Yüzükleri* (2001), *Kin Divanı* (2005), *Temmuzun On Sekizi* (2007) adlı şiir kitapları *Bakiye* adıyla toplu şiirler olarak kitaplaştı. *Jar* (2011), *Haw* (2014), *Ucunda Ölüm Var* (2016) ve *Aşıklar Bayramı* (2019) adlı dört romanı, *Sahiden Hikâye* (2017) adlı bir hikâye kitabı ve *Demiryolu Öyküleri* (2010) ile *Memleket Garları* (2012) adında iki derlemesi yayımlandı. *Haw* romanıyla 2014 Cevdet Kudret Roman Ödülü, Sabit Fikir 2014 Yılın Romanı, 2015 ÇGD-Bursa Barış Ödülü ve Pen Amerika 2017 Çeviri Ödülü'ne, *Sahiden Hikâye* adlı kitabıyla da 2018 Sait Faik Hikâye Armağanı'na ve 6. Notre Dame de Sion Liseliler Edebiyat Ödülü'ne değer görüldü.

İletişim Yayınları 2453 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 420

ISBN-13: 978-975-05-2762-3

© 2017 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1-2. Baskı 2017-2018, İstanbul

3. Baskı 2019, İstanbul

EDİTÖR Tanıl Bora

KAPAK Suat Aysu

KAPAKTAKI ÇİZGİ Rewhat Arslan

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Büşra Bakan

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

KEMAL VAROL

Sahiden Hikâye

ÇIZGI Rewhat Arslan

*“çocukluktan kalma şeyler bunlar”
diyor matrağa düşkün biri
“nasıl olsa yenilir”*

Turgut Uyar

İçindekiler

BİRİNCİ BÖLÜM

Manşet

ARKANYA'NIN SESİ.....	11
-----------------------	----

İKİNCİ BÖLÜM

Çocukluk Bu

KOPÇA.....	21
YEŞİLMİŞİK.....	29
GOBİ MİLLİ MARŞI.....	35
YAKAMUZ.....	71
O FOTOĞRAFLAR HIÇ ÇEKİLMEDİ.....	85

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

**Bu Gece Eczanemiz
Nöbetçidir**

ÜÇ PİNTİ.....	95
KARA ÇARŞAMBA.....	99
KRON.....	105
KOLO POLO.....	115
ZAMİR.....	125
YEŞİL REÇETE.....	133

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Şecere

KELİME NENEMİN ARABASI.....	141
HASAN DAYIMIN TAŞLARI.....	149

BEŞİNCİ BÖLÜM

Hamdolsun Diyalektik

ÇARŞIDA BİRİNİ VURDULAR.....	163
YİRMİ YEDİ.....	171

BİRİNCİ BÖLÜM

Manşet

KENT

ARKANYA’NIN SESİ

Arkanya’nın Sesi gazetesinin sahibi Stalin Eyüp masasına kurulup gür bıyıklarını dudaklarının arasında birkaç defa emdikten sonra, işaret parmağıyla dudaklarındaki kılı aldı ve yere tükürdü.

“İçim sıkılıyor ya, dur bakalım bu sefer ne olacak,” dedi kendi kendine.

Yardımcısı Tipo, çarşamba günü işlenen kezzaplı cinayeti manşete taşımamı isteyen ustasına baktı. Ardından, günler öncesinden hazırlanan gazetenin tek önemli haberini dizmek için harf kutusuna uzandı. En çok kullanılan harf olduğu için önüne A kutusunu koydu. Avucunda zar gibi salladığı harfleri kalıptaki yerlerine dizdikten sonra Stalin Eyüp’ün seçtiği manşet yüzünden eli bu sefer K kutusuna uzandı. Harfleri bozuk para gibi avucunda çevirerek özenle yerlerine yerleştirirken bir hata yapıp yapmadığını anlamak için çekik gözlerini iyice kısıp kalıba baktı. K’lerin işi bitmişti.

Başımı kaldırmaya bile gerek görmeden, yerlerini ezberlediği diğer kutulara uzandı. Z harfine ihtiyacı vardı bu kez. Fakat eli boş kutunun yerinde nafiye yere dolaştı. Parmakla-

rına bir kutunun kendisi yerine ondan geriye kalan tozu buluştı. Bir gariplik vardı. Başını kaldırıp yan yana dizilen kutulara baktı. Z harfinin olduğu kutu yerinde yoktu. Hem büyük hem de küçük Z harfi yerinde değildi. Yine de telaş etmedi Tipo. Belki geçen haftadan başka bir yere bırakmışımıdır diye, matbaanın içinde sakın sakın dolanmaya başladı.

Stalin Eyüp, masasında oturmuş bıyıklarını buruyordu. Arada bir ayazdan korunmak için ceketinin yakasını dikleştiriyor, peşinden yeniden masaya kapaklanıyordu. Tipo, ustası söylenmesin diye bu arama işlemini sessiz sedasız bir şekilde yapmaya gayret ediyordu.

Arkanya'nın Sesi, aslında pek dağınık bir yer değildi. Sağa sola dağılmış bira şişelerinin yarattığı küçük dağlar sayılmazsa buraya tertipli bir yer bile denilebilirdi. Ellerinde kalan 1992 yılı masa ve duvar takvimlerini, bir vakitler gazete eşantyonu olarak dağıttıkları imsakiyeleri, bin paraya bastıkları şiir kitaplarını, harfleri temizledikleri yağ tenekelerini, bir tarafa yığılmış mürekkep kutularıyla kâğıt rulolarını kaldırıp matbaanın her tarafına baktı Tipo. Ama ne yapıp ettiyse bir türlü Z kutularını bulamadı.

Stalin Eyüp'ün anlamaması için, bir süre sonra nasıl olsa kutuyu bulurum diye, Z'lerin yerini boş bırakıp çalışmaya devam etti. Önce harfleri kalıptaki yerine yerleştiriyor, arkasından da parmağının ucuyla kalıba küçük darbeler indiriyordu. Manşeti tamamlamak için Z'nin yerini boş bıraktı ama Z harfi olmadan cinayet haberinin bir anlamı olmayacaktı.

Kuşkusuz, kasabada ilk kez biri öldürülmüyordu. Ama bu kez cinayette kezzap da kullanılmıştı ve olayın ayrıntılarını emniyet müdüründen öğrenen Stalin, “kezzap” kelimesini büyük puntolarla yazmaya karar vermişti.

Stalin Eyüp'ün çarşı merkezinde bir büfesi vardı. Gazete, dergi, kuruyemiş ve içki satıyordu büfede. Gazete geçinmek

için yeterli değildi. Belediye ve kaymakamlıktan aldığı ilanlar dışlarının kovuğuna bile yetmiyordu. O yüzden varı yoğun çarşıdaki büfeydi. Tam ağzını açıp “Ben büfeye gidiyorum” diyecekti ki, korkuyla kendisine bakan Tipo’nun sararmış yüzüyle karşılaştı. Ortada bir terslik vardı.

“Biri harf kutularını çalmış. Bir tane bile Z yok!” dedi Tipo.

“Nasıl yok lan!” dedi Stalin.

“Yok işte usta!” dedi Tipo, “Her yere baktım. Çalmışlar!”

“Sibirya’ya sürerim lan seni,” dedi Stalin, “iyice bak her tarafa. Yine bir yerde unutmuşundur. Yere falan düşürmüşsündür belki!”

Tipo, iki elini bir kürek mahkûmu gibi ileri uzattı. Sonra da sanki dua eder gibi yana açtı ellerini. Duaya açılan iki elinin başparmakları farklı yönlere dönüp “Yok!” işareti yaptı ustasına. Dudaklarının kenarları yanlara doğru kıvrılarak çaresizliğine destek verdi.

Bir süre matbaanın içine şaşkınlık ve korkuyla bakındılar. Belki diğer harflerle karışmıştır diye bütün kutuları teker teker kontrol ettiler. Tipo, ustasını daha fazla kızdırmamak için bir adım geride durdu. Yeryüzündeki bütün çırak ve kalfalar hep geride durmaya yazgılıydı zaten. Gözleri, uçları birbirine suçlulukla bakan ayakkabılarında, ustasının, “Buradaymış işte!” diyecek sesini bekledi yutkunarak.

Stalin, gazetenin eski sayılarının istiflendiği yığına, çoğu öğretmen eskisi kasabalıların bastığı şiir kitaplarının dizildiği duvar dibine, büfede satamayıp geri göndermediği eski gazetelerin arasına, kâğıt rulolarının sağına soluna baktı. Başını eğip belki Z harfinin izine rastlarını diye yerleri de kontrol etti sonunda. Kim bilir ne zaman yerlere düşmüş bir Ö harfi buldu yerde. İki parmağının arasında ufalayıp temizlediği harfi tekrar kutusuna bıraktı ama Z’nin yerinde yeller esiyordu. Sonunda, o da birinin içeri girip *Arkanya’nın Sesi* gazetesinin kurşun harflerini çaldığına kanaat getirdi.